

VÁCLAV

Č. 25. (2019)

20. 10. 2019

Týdeník

římskokatolické farnosti

sv. Václava v Lovosicích

Zahradní 32/2,

410 02 Lovosice

webové stránky:

farnostlovosice.cz

29. neděle v mezidobí

Rozvrh nedělních bohoslužeb lovosickém farním obvodu platný od 7.října 2019

BOHOSLUŽBY BĚHEM TÝDNE:

LOVOSICE Ne - v 9.30

Út - v 17.30

St - 8:00

Čt - 8:00

Pá - v 16.30

Modlitební skupina - Út 16.30 v kostele sv Václava, Lovosice

DD MILEŠOV Pá - 9:15

Mše v kostelích v okolí dle rozpisu

1.neděle v měsíci	Lukavec v 8:00
2.neděle v měsíci	Medvědice 8:00
3.neděle v měsíci	Sulejovice v 8:00
4.neděle v měsíci	Velemín v 8:00
5.neděle v měsíci	-----

Náboženství pro školní děti je v úterý 14:30 – 15:30 a 15:30 – 16:30
farní kavárna je na faře každou neděli po farní mši

Rád bych se s vámi zamyslel nad tím co je farnost.

V minulém roce na toto téma byla do všech farností distribuována obsáhlá kniha kanadského kněze. Na začátek těchto našich uvažování bych se rád zastavil u jednoho stručnějšiho pojednání, pro nás možná bližšího rakouského autora. Není třeba delšího úvodu a zdůvodňování. Předmluva knihy je dostatečně výstižná.

Jaromír Neugebauer **Farnost dnes a zítra**

Předmluva

Proti názvu knihy by bylo možno uvést dvě námitky: proč se ještě zabývat farností a proč má být farnost jiná zítra než dnes.

Označení farnost je dnes skutečně sporný pojem. Ve městě, kde je farností několik, chodí lidé do kostela podle svého uvážení a často ani nevědí, který kostel je jejich farní. Důvody pro návštěvy v jiné farnosti mohou být různé. Třeba osobnost faráře, společné slavení liturgie se známými, zvyk z bývalého bydliště atd. Na venkově a v malých městech zase vzhledem k tomu, že kněz ve farnostech často nesídlí a že věřící jsou zvyklí na přítomnost kněze u každé akce, je farnost svým způsobem souhrnem všech farností, které má kněz na starosti. Jsou zde i další důvody a proto se u nás i ve světě vážně uvažovalo o tom, má-li farnost pro budoucnost vůbec smysl a jaká forma života věřících v církvi by měla nastoupit.

Zkušenosti z diecézí celého světa však ukazují, že v této oblasti nové není lepší. Takto se vyjádřila řada biskupských konferencí a k stejnému závěru došla teoretická i z praxe odvozená zkoumání kateder pastorační na teologických fakultách. Proto se zde můžeme a musíme farností zabývat.

Farnost je prostor, kde věřící spolu žijí a shromažďují se. Nemusí jít o uzavřené území, jako tomu bylo dříve, kdy každý patřil do určité farnosti podle místa svého bydliště vždy a všude, ale bude to platit ve většině případů i nadále. Ať tak či tak by každý měl někam patřit. Věřící, který nemá žádný okruh lidí, kteří s ním sdílejí víru, a který nemá „svůj“ kostel a „svého“ kněze, těžko bude mít živé vědomí církve. Termín „farnost“ bude označením pro duchovní prostor, kde věřící vytvářejí společenství svého druhu, jsou osobou kněze zapojeni do hierarchické struktury církve a alespoň do určité míry žijí společný osobní i náboženský život.

Odpověď na druhou námitku je obtížnější. Stav, jaký je, mnoha lidem vyhovuje, jen si stěžují na nedostatek kněží a na to, „že je nás málo a čím dál méně“. Ale měnit něco na tvářnosti farnosti považují za zbytečné nebo i nezdravé. Ale jádro nutnosti změny je právě v tom, čeho si všimli: kněží je málo a nás ubývá. Jenomže podoba farnosti, jaká je, pochází z doby, kdy kněží bylo dost a křesťané tvořili převážnou většinu národa. Odkřesťanštění společnosti nenastalo jen v naší zemi, ale v celé Evropě a v celém světě. Proto po celé toto století stále přibývalo církví podporovaných podnětů, které na tuto skutečnost reagovaly. A všichni papežové od Jana XXIII. vybízejí ke změně jednak encyklikami, jednak vyhlášením dokumentů koncilu. Ty obsahují většinou zásady nebo teologické výpovědi. V závěrech biskupských synod již jsou formulovány požadavky, které se často farnostmi bezprostředně dotýkají a mnohdy jim jsou přímo adresovány. Všechna tato prohlášení mají jedno společné: změna je nutná.

Tolik úvodní odstavec knihy. Děkuji vám za čas věnovaný tímto způsobem naší, a nejen naší, farnosti.